Sygn. akt **OS 6/22**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Artur Warych**

Sędziowie: **r.pr. Marek Kulik - sprawozdawca**

r.pr. Piotr Fałdyga

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym sprawy ze skargi (…)na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania pokrzywdzonego (…)z dnia (…)r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD-(…)o umorzeniu dochodzenia.

postanawia

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 74^1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166) zmienić zaskarżone postanowienie i umorzyć dochodzenie wobec upływu terminu przedawnienia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, tj. na podstawie art. 70 ust. 1 i 3 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166)

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……

r.pr. Artur Warych r.pr. Marek Kulik r.pr. Piotr Fałdyga

OS 6/22

Uzasadnienie:

(…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga, (…) na radcę prawnego (…). Skarżący zarzucił r. pr. (…)naruszenie tajemnicy zawodowej i złamanie zakazu reprezentowania sprzecznych interesów. Jak ustalono (…)r. skarżący udzielił r. pr. (…) pełnomocnictwa do reprezentowania go w sprawie z wniosku (…)i (…)o zniesienie współwłasności nieruchomości. R. pr. (…)w okresie od dnia (…)r. do dnia (…)r. reprezentował skarżącego również w innych sprawach dotyczących nieruchomości stanowiących własność skarżącego. (…)r. skarżący wypowiedział wszystkie pełnomocnictwa udzielone r. pr. (…). W ocenie skarżącego r. pr. (…)wykorzystał wiedzę o majątku skarżącego, w szczególności nieruchomościach stanowiących jego własność, zdobytą w związku z prowadzeniem jego spraw, posługując się w innej sprawie, w której działał jako pełnomocnik pokrzywdzonego (…), na jego korzyść, a na niekorzyść skarżącego.

W uzasadnieniu skargi skarżący wskazał, że r. pr. (…)w dalszym ciągu świadczy pomoc prawną na rzecz występującej przeciwko skarżącemu spółki czym w dalszym ciągu ma naruszać tajemnicę zawodową oraz zasady etyki radcy prawnego.

Wezwany do ustosunkowania się do skargi r. pr. (…)złożył pismo (wpłynęło do OIROP w Lublinie (…)r.), w którym wskazał, że reprezentuje spółkę (…)jako pokrzywdzonego w postępowaniu karnym przeciwko podejrzanemu (…), który uprzednio pełnił funkcję członka zarządu tej spółki. Stwierdził, że zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa zostało złożone w dniu (…)r. przez członka zarządu spółki (…), a r. pr. (…)zgłosił się do sprawy jako pełnomocnik pokrzywdzonego po złożeniu tego zawiadomienia. Zaprzeczył, jakoby dane o nieruchomościach, wskazane w piśmie z (…)r. były informacjami, o których się dowiedział w związku ze świadczeniem pomocy prawnej na rzecz skarżącego, gdyż pismo to zostało wniesione w ślad za wnioskiem o wydanie postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym złożonym (…)r., przez (…)i nie zawierało żadnych nowych informacji o majątku skarżącego, a jedynie załączono do niego wydruki z ksiąg wieczystych, których numery wskazane zostały we wniosku z dnia (…)r., przedłożonych do prokuratury. Podkreślił także, że pisma z (…)r., (…)r. oraz z (…)r. nie wnoszą żadnych nowych informacji a jedynie powielają te, które ujawniła kancelaria prawna (…).

(…)r. Skarżący złożył kolejne pismo, w którym wskazał, że (…)(…)r. złożył wniosek o wpisanie do księgi wieczystej nieruchomości stanowiącej własność (…)hipoteki

przymusowej na rzecz (…), w wykonaniu postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym w procesie karnym, zaś po uchyleniu zabezpieczenia majątkowego (…)r. i odpadnięciu podstawy do zabezpieczenia, nie cofnął wniosku, mimo że ciążył nań taki obowiązek aż do dnia zwrotu przez Sąd Rejonowy w (…) wniosku o wpis hipoteki dnia (…)r.

(…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił wszcząć dochodzenie w niniejszej sprawie. W toku postępowania Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przesłuchał w charakterze świadka Skarżącego oraz r. pr. (…)oraz przeprowadził szereg innych dowodów.

Postanowieniem z (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzył dochodzenie wobec okoliczności, że czyn nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego, t. j. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

W dniu (…) do OSD wpłynęło odwołanie skarżącego (…), w którym skarżący zarzucił niewykonanie czynności w postaci przesłuchania wnioskowanego świadka (…), co skutkowało niewyczerpaniem postępowania dowodowego i niewyjaśnieniem okoliczności sprawy.

Postanowieniem z (…)r. OSD uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do ponownego rozpoznania.

W toku ponownego dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podjął czynności zmierzające do doręczenia wezwania wnioskowanemu świadkowi, czego nie zdołał dokonać. W dniu (…)r. ponownie umorzył dochodzenie wobec okoliczności, ze czyn nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego, t. j. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Postanowienie powyższe zaskarżył Skarżący, zarzucając Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego niewyczerpanie postępowania dowodowego, w szczególności nieprzesłuchanie świadka (…).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Jest oczywistym, że Skarżący ma rację, iż przesłuchanie świadka (…)miałoby istotne znaczenie dla dokonania ustaleń w sprawie. Świadek ten mógłby zeznać na szeregu okoliczności, które miałyby znaczenie dla podjęcia decyzji merytorycznej. Jednak jej podjęcie jest dopuszczalne wyłącznie w postępowaniu dopuszczalnym, to jest takim, w którym nie występują żadne przeszkody procesowe.

Analiza materiału zebranego w niniejszej sprawie, w szczególności skarg wniesionych przez Skarżącego dowodzi, że postępowanie dotyczy 4 zdarzeń:

1. Podejrzenia udzielenia przed dniem (…)r. przez r. pr. (…)., informacji o stanie majątkowym (…), uzyskanych w związku z udzielaniem mu pomocy prawnej
2. Podanie w piśmie do (…)z (…)r. uzyskanych w związku z udzielaniem pomocy prawnej (…)informacji o nieruchomościach stanowiących jego własność
3. Złożenie (…)r. wniosku o wpisanie do księgi wieczystej nieruchomości stanowiącej własność (…)hipoteki przymusowej na rzecz (…)jako realizacji postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym w procesie karnym
4. Niecofnięcie wspomnianego wniosku po uchyleniu zabezpieczenia majątkowego dnia (…)aż do zwrotu wniosku w dniu (…)r.

Zgodnie z treścią art. 70 ust. 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166) nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata. W niniejszej sprawie wszczęcie dochodzenia, które jest postępowaniem dyscyplinarnym, nastąpiło (…)r. Zgodnie z treścią Art. 70 ust. 2 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166) 2. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat. W wypadku pierwszego z opisanych wyżej czynów, nawet, gdyby jego popełnienie zostało dowiedzione, przedawnienie nastąpiło najpóźniej (…)r. W wypadku drugiego (…)r., w wypadku trzeciego (…)r., a w wypadku czwartego (…)r. Nie jest zatem dopuszczalne prowadzenie postępowania w ich sprawie.

Co prawda zgodnie z treścią art. 70 ust. 3 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166), jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa, a czyny wskazane wyżej w punkcie 1 i 2 są przez Skarżącego oceniane jako przestępstwa. Należy jednak zauważyć, że sama ocena pokrzywdzonego, że czyn obwinionego radcy prawnego wypełnia znamiona nie tylko deliktu dyscyplinarnego ale także przestępstwa, nie ma wpływu na termin przedawnienia karalności. Stwierdzenie, że dany czyn, który jest który jest deliktem dyscyplinarnym, wypełnia także znamiona przestępstwa wymaga stwierdzenia prawomocnym wyrokiem sądu karnego (postanowienie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP w Warszawie z 13 sierpnia 2020r., WO 2/20). Dlatego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny jest związany w analizowanym zakresie terminem przedawnienia karalności określonym w art. 70 ust. 2 ustawy. Postępowanie w niniejszej sprawie jest ustawowo niedopuszczalne.

W tym stanie rzeczy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych orzekł, jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje na nie środek odwoławczy – art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74^1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1166).

Przewodniczący:	Członkowie:	
……	……	……
r.pr. Artur Warych	r.pr. Marek Kulik	r.pr. Piotr Fałdyga